

MOWECZKA (1) *sb f*

N sg m(o)weczka.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „mowka”; tu iron.: o sztucznym sposobie artykulacji zniekształcającym celowo właściwe brzmienie wypowiedzianych wyrazów:

*Wyrażenie: »moweczka pieszczona«: Więc dłoń miękka/ twarz biała/ moweczka pieszczona: A fukienka iakoby z rąbką wywiniona: Vbraniczko wyfmukłe y Sáfian świeży: V rołkołznych białych głow/ Pan zówfze ná leży. *KlonWor* 62.*

KK